

Αθήνα, 7 Μαΐου 2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον Υπουργό Ανάπτυξης

Θέμα: «Για ποιους λόγους δεν ενσωματώσετε πλήρως την Οδηγία για πλαφόν στα επιτόκια όλων των δανείων και τον περιορισμό παράλογων χρεώσεων των τραπεζών;»

Η Οδηγία (ΕΕ) 2023/2225¹ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου θεσπίζει κανόνες, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης προς τους καταναλωτές, οι οποίοι δανείζονται χρήματα για την αγορά αγαθών και υπηρεσιών. Μεταξύ άλλων, καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν μέτρα για την πρόληψη της κατάχρησης και να φροντίζουν ώστε οι καταναλωτές να μην επιβαρύνονται με υπερβολικά υψηλά χρεωστικά επιτόκια και χρεώσεις ή επιβαρύνσεις .

Αναλυτικά, η παράγραφος 1 του Άρθρου 31 της Οδηγίας αναφέρει ότι **«Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα, όπως ανώτατα όρια, ώστε να αποτρέπεται αποτελεσματικά η κατάχρηση και να διασφαλίζεται ότι οι καταναλωτές δεν μπορούν να χρεώνονται με υπερβολικά υψηλά χρεωστικά επιτόκια, συνολικά ετήσια πραγματικά επιτόκια ή συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή»**. Επίσης, η αιτιολογική σκέψη 73 τονίζει ότι: **«Στην προσπάθεια να αυξηθεί η προστάσια των καταναλωτών χωρίς την επιβολή περιττών περιορισμών στα κράτη μέλη, θα πρέπει να υπάρχουν κατάλληλα μέτρα, όπως ανώτατα όρια ή όρια τοκογλυφικών επιτοκίων, ώστε να αποτρέπεται αποτελεσματικά η κατάχρηση [...]»**.

Είναι σαφές από τα ανωτέρω ότι η Οδηγία καλεί τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν και να νομοθετήσουν ρυθμίσεις επιβολής ανώτατων ορίων επιτοκίων σε όλα τα δάνεια. Καλεί, κυρίως, τα κράτη μέλη να θεσπίζουν ανώτατα επιτόκια με ελεύθερη μεθοδολογία (προφανώς με το μέσο ευρωπαϊκό επιτόκιο), μεθοδολογία που, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 4 του Άρθρου 31, θα κριθεί από την European Banking Authority σε μεσοπρόθεσμο διάστημα (ως την 20η/11/29).

Σε πρόσφατες δηλώσεις τους, τόσο ο υπουργός Ανάπτυξης όσο και ο πρωθυπουργός, επισκοπώντας τη ρύθμιση που καθυστερημένα θα έρθει, αναφέρονται μόνο σε ένα σκέλος της Οδηγίας και μόνο για μη εξασφαλισμένα καταναλωτικά δάνεια. Δηλαδή, σε όριο τόκων στο 30-50% του συνολικού κόστους της πίστωσης σε σχέση με το κεφάλαιο δανεισμού. Παραβλέπουν συνειδητά τη δυνατότητα επιβολής ανώτατου ορίου επιτοκίου, ήτοι πλαφόν στα επιτόκια, με βάση το μέσο ευρωπαϊκό επιτόκιο ανά κατηγορία δανείου ή με άλλη πρόσφορη μεθοδολογία.

Πρέπει να αναφερθεί ότι παράγραφο 2 του Άρθρου 31 της Οδηγίας 2225 /2023 αναφέρεται,

¹ https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/PDF/?uri=OJ:L_202302225

επίσης, ότι: «2. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν απαγορεύσεις ή περιορισμούς όσον αφορά ειδικές επιβαρύνσεις ή τέλη που επιβάλλουν οι πιστωτικοί φορείς στο έδαφός τους».

Από την εν λόγω αναφορά καθίσταται σαφές ότι από το ευρωπαϊκό Δίκαιο παρέχεται στην Πολιτεία η δυνατότητα να απαγορεύει ειδικές προμήθειες ή τέλη που επιβάλλουν οι τράπεζες. Η ρύθμιση αυτή, καίτοι ευνοϊκή προς τους δανειολήπτες και λήπτες των τραπεζικών υπηρεσιών, αγνοείται συνειδητά από την κυβέρνηση και -κατά τις πρόσφατες δηλώσεις του κ. Μητσοτάκη και του κ. Θεοδωρικάκου, δεν αναμένεται να νομοθετηθεί στο ελληνικό Δίκαιο.

Εν γένει, ενώ η παραπάνω Οδηγία είχε προθεσμία νομοθέτησης ως την 20η Νοεμβρίου 2025, δεν έχει ενσωματωθεί ακόμα στο εθνικό μας Δίκαιο. Για την καθυστέρηση έχει εκδοθεί απόφαση επί παραβάσει² της Κομισιόν την 30η Ιανουαρίου 2026, με την οποία η χώρα μας απειλείται με παραπομπή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Η κυβέρνηση της Ν.Δ., παρά τα οξυμένα προβλήματα των καταναλωτών, δεν έκανε χρήση των ευρωπαϊκών προνοιών.

Την ίδια στιγμή, οι τράπεζες διατηρούν τα επιτόκια σε δυσθεώρητα επίπεδα. Επίσης, υψηλή είναι η διαφορά επιτοκίων μεταξύ καταθέσεων και δανείων. Με βάση τα τελευταία στοιχεία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας η Ελλάδα:

- Έχει τον χαμηλότερο λόγο δανείων - καταθέσεων στο Δ Τρίμηνο του 2025 στην Ευρωζώνη με 59,9%. Βρίσκεται, δηλαδή, 33 μονάδες κάτω από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης των 21 (92,9%), κάτι που σηματοδοτεί σημαντική υστέρηση χορηγήσεων δανείων σε σχέση με τα τραπεζικά ιδρύματα της Ευρωζώνης.
- Έχει το τρίτο μεγαλύτερο περιθώριο επιτοκίων χορηγήσεων - καταθέσεων στην Ευρωζώνη (2,64%) στο Δ Τρίμηνο 2025, σχεδόν διπλάσιο από τον μ.ό. των 21 κρατών της Ευρωζώνης (1,52%).
- Οι ελληνικές τράπεζες στο Δ Τρίμηνο 2025 έχουν κερδοφορία, Return on Equity, 25% μεγαλύτερη (11,98%) από τις τράπεζες στη ζώνη του ευρώ (9,53%)
- Τον Φεβρουάριο του 2026 ήταν 18η στους 21 της Ευρωζώνης με μέσο επιτόκιο καταθέσεων το 0,03%. Ποσοστό οκτώ φορές μικρότερο από το μέσο επιτόκιο της ζώνης του ευρώ.
- Τον Φεβρουάριο του 2026 είχε το τρίτο μεγαλύτερο μέσο επιτόκιο χορηγήσεων καταναλωτικών δανείων στην Ευρωζώνη (10,33%) με διαφορά που προσεγγίζει τις τρεις ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τον ευρωζωνικό μέσο όρο (7,51%), ήτοι περί το 40% μεγαλύτερο επιτόκιο καταναλωτικών δανείων σε σχέση με την Ευρωζώνη.
- Τον Φεβρουάριο του 2026 είχε το έκτο μεγαλύτερο μέσο επιτόκιο χορηγήσεων ανοικτών επιχειρηματικών δανείων (4,14%), 18% ανώτερο από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης.
- Τον Φεβρουάριο του 2026 είχε το έκτο μεγαλύτερο μέσο επιτόκιο χορηγήσεων κάθε είδους στεγαστικών δανείων, σημαντικά υψηλότερο από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης (3,37%).

² January infringements package: key decisions | nfringement decisions Jan 30, 2026 Brussels

https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/inf_26_115

Σε συνέχεια των παραπάνω,

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

- 1. Με δεδομένο ότι εν λόγω Οδηγία τέθηκε σε ισχύ στις 19 Νοεμβρίου 2023 και όφειλε να έχει νομοθετηθεί σε εθνικό επίπεδο ως τις 20 Νοεμβρίου 2025 και το γεγονός ότι η Κομισιόν έχει ήδη εκδώσει απόφαση επί παραβάσει για την καθυστέρηση ενσωμάτωσης της, απόφαση που εγείρει διαδικασία παραπομπής της χώρας μας στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, γιατί η κυβέρνηση καθυστερεί να νομοθετήσει; Θεωρεί ότι το κοινωνικό πρόβλημα της υπερχρέωσης και του ιδιωτικού χρέους είναι ήσσονος σημασίας;**
- 2. Γιατί η κυβέρνηση προτίθεται να θέσει όριο μόνο στο συνολικό κόστος δανεισμού και μόνο στα καταναλωτικά και μη εξασφαλισμένα δάνεια, όταν το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του Άρθρου 31 της Οδηγίας 2225/2023, σας δίνει τη δυνατότητα να νομοθετήσετε όριο για το συνολικό κόστος δανεισμού για όλα τα δάνεια (επιχειρηματικά, στεγαστικά, ανοικτά, αγροτικά, κ.ο.κ.);**
- 3. Γιατί ενώ στο σημείο 73 της Αιτιολογικής Έκθεσης της Οδηγίας ρητά αναφέρεται ότι «θα πρέπει να υπάρχουν κατάλληλα μέτρα, όπως ανώτατα όρια επιτοκίων» και στην παράγραφο 1 του Άρθρου 31 αναφέρεται ότι: «Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μέτρα, όπως ανώτατα όρια, ώστε να αποτρέπεται αποτελεσματικά η κατάχρηση και να διασφαλίζεται ότι οι καταναλωτές δεν μπορούν να χρεώνονται με υπερβολικά υψηλά χρεωστικά επιτόκια», η κυβέρνηση προτίθεται να θέσει όριο μόνο στο συνολικό κόστος δανεισμού και δεν προτίθεται να θέσει όριο στα ίδια τα επιτόκια με βάση το μέσο ευρωπαϊκό επιτόκιο;**
- 4. Γιατί ενώ στην παράγραφο 2 του Άρθρου 31 αναφέρεται ότι «Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν απαγορεύσεις ή περιορισμούς όσον αφορά ειδικές επιβαρύνσεις ή τέλη που επιβάλλουν οι πιστωτικοί φορείς στο έδαφός τους», η κυβέρνηση δεν δράττεται της ευκαιρίας να νομοθετήσει ότι το Υπουργείο Ανάπτυξης μπορεί να απαγορεύει ή και να περιορίζει μέρος των παράλογα υψηλών χρεώσεων και προμηθειών για τις τραπεζικές εργασίες; Δεν θα αξιοποιηθεί η δυνατότητα ελάφρυνσης των δανειοληπτών και των χρηστών των υπηρεσιών των τραπεζών;**

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Παππάς Νικόλαος

Ακρίτα Έλενα

Βέττα Καλλιόπη

Γαβρήλος Γιώργος

Γιαννούλης Χρήστος

Δούρου Ειρήνη (Ρένα)

Κασιμάτη Νίνα

Μαμουλάκης Χάρης

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μπάρκας Κώστας

Νοτοπούλου Αικατερίνη

Ξανθόπουλος Θεόφιλος

Παναγιωτόπουλος Ανδρέας

Παπαηλιού Γιώργος

Τσαπανίδου Πόπη

Ψυχογιός Γιώργος